

Dosarul nr. 1-18015349-05-1a-02052019

Judecătoria Cahul (sediul Central)
Judecător Dumitru Bosîi

Curtea de Apel Cahul
DECIZIE
În numele Legii

10 iunie 2019

mun. Cahul

Colegiul mixt penal, civil, comercial și de contencios administrativ a Curții de Apel Cahul

În componența:

Președintelui ședinței de judecată,

Judecătorului ***Ruslan Petrov,***

Judecătorilor ***Natalia Bondarenco, Serghei Pilipenco***

Grefier: **Iancov Iulia**

Cu participarea:

Procurorului: **Vitalie Cebotari**

Avocatului: **Dumitru Chebac**

judecând în ședință de judecată publică în ordine de apel, cererea de apel depusă de către procurorul în Procuratura Anticorupție, oficiul Sud – Ciuleacu Anatolie, împotriva sentinței Judecătoria Cahul (sediul Central) din 17 iulie 2018, pronunțată în cauza penală privind învinuirea lui:

Stîngu Samir *****, născut la ***** originar și domiciliat în sat. *****, raionul *****, cetățean al Republicii Moldova, cu studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, *****, IDNP *****,

învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Procurorul în ședința instanței de apel s-a pronunțat asupra admiterii apelului în sensul formulat.

Avocatul în ședința instanței de apel a pledat asupra respingerii apelului declarat cu menținerea sentinței Judecătoria Cahul (sediul Central) din 17 iulie 2018, pe care o consideră întemeiată.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. De la 27.06.2018 pînă la 17.07.2018 (instanța de fond);

2. De la 20.08.2018 pînă la 02.10.2018 (instanța de apel);
3. De la 13.12.2018 pînă la 26.03.2019 (instanța de recurs);
4. De la 02.05.2019 pînă la 10.06.2019 (instanța de apel).

Audiind părțile în proces, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate în prima instanță, conform materialelor din dosar, Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul, asupra motivelor declarate în cererea de apel, -

C O N S T A T Ă :

În fapt.

Prin sentința Judecătorei Cahul (sediul Central), din 17 iulie 2018, Stîngu Samir ***** a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită în conformitate cu art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și art.88 Cod penal, pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, echivalentul sumei de 100 000 (una sută mii) lei.

S-a explicat inculpatului că potrivit art.64 alin.(3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie, considerîndu-se că în acest caz, sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpurile delictive:

- CD-R „ Omega”, pe care s-a constatat prezența convorbirilor purtate între cet-ii Mocanu Gheorghe *****și Stîngu Samir ***** la 27.03.2018;
- CD-R „Barges ” ce conține înregistrările audio-video a discuțiilor purtate la 04.06.2018 între Mocanu Gheorghe și numitul Stîngu Samir;
- CD-R „ Barges” ce conține înregistrările audio-video a discuțiilor purtate la 07.06.2018 între Mocanu Gheorghe și numitul Stîngu Samir;
- CD-R „ Barges” ce conține înregistrările audio-video a discuțiilor purtate la 13.06.2018 între Mocanu Gheorghe și numitul Stîngu Samir;
- CD-R „Verbatim ” ce conține fișierele discuțiilor telefonice pertinente, purtate între cet. Mocanu Gheorghe și numitul Stîngu Samir – a se păstra la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare al dosarului.

Măsura preventivă sub formă de obligația de a nu părăsi țara, aplicată la data de 06 iulie 2018 în privința inculpatului Stîngu Dumitru a se menține.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că Stîngu Samir ***** , urmărind scopul de a primi bani ce nu i se cuvin, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției Calificare a Conducătorilor Auto mun.Chișinău a Agenției Servicii Publice, responsabili de primirea probelor scrise și practice a examenului de calificare a conducătorilor auto și eliberarea ulterioară a permisului de conducere, urmărind scopul obținerii unui profit material, în luna decembrie 2017, aflîndu-se în sat. *****r-l.***** , a pretins de la cet.Mocanu Gheorghe ***** , bani în sumă de 800 de euro, iar ulterior în luna ianuarie- februarie 2018, a

acceptat și primit de la ultimul, suma de 450 euro, în scopul influențării angajaților din cadrul Secției Calificare a Conducătorilor Auto mun.Chișinău a Agenției Servicii Publice, pentru ca ulterior ultimul să susțină cu succes proba practică și teoretică a examenului de calificare a conducătorilor auto și să obțină dreptul de a conduce transport auto la categoriile „B” și „C” și primirea permisului de conducere respectiv.

Tot el, la data de 13 iunie 2018, aflându-se în or.*****, s-a întâlnit cu numitul Mocanu Gheorghe *****, iar în cadrul discuțiilor purtate a confirmat pretinderea, acceptarea și primirea banilor în sumă de totală de 450 euro și tot în cadrul întrevederilor i-a restituit actele cu privire la admiterea persoanei la susținerea examenului de probă practică și teoretică a examenului de calificare a conducătorilor auto și să obțină dreptul de a conduce transport auto la categoriile „B” și „C”, susținând în continuare în fața acestuia că a întreprins măsurile respective cu privire la pretinsa exercitare a influenței promise, care din motive independente de voința sa, acesta nu și-a produs efectul.

Fapte, care au fost încadrate în baza art.326 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *„traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”*.

Solicitarea apelantului.

În dezacord cu această sentință, la data de 30 iulie 2018 procurorul în Oficiul Sud al Procuraturii Anticorupție – Anatolie Ciuleacu a declarat apel împotriva sentinței respective, solicitând:

- Admiterea apelului;
- Casarea parțială a sentinței Judecătoriei Cahul (sediul Central), din 17 iulie 2018, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare și a confiscării speciale de la inculpat, cu respectarea prevederilor art.106 alin.(2) lit.b) Cod penal, a contravalorii sumei de 450 euro din contul inculpatului Stîngu Samir în contul statului, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să se dispună încasarea din contul lui Stîngu Samir ***** în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în cuantumul de 1026 lei și a dispune confiscarea specială de la inculpat, a contravalorii sumei de 450 euro din contul inculpatului Stîngu Samir în contul statului, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune, în rest sentința să fie menținută fără modificări.

În motivarea apelului s-a invocat că, instanța de fond în partea descriptivă a sentinței eronat s-a referit la faptul că acuzatorul de stat, solicitat încasarea de la inculpat în calitate de cheltuieli judiciare suma în mărime de 1300 lei, cu toate acestea, în partea dispozitivă a sentinței instanța de fond nu s-a expus cu referire la admiterea sau respingerea încasării cheltuielilor judiciare în sumă de 1026 lei. Invocă astfel, procedând în felul dat, instanța de fond a ignorat prevederile legislației naționale procesual penale.

Consideră că efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui care a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Menționează că potrivit prevederilor art. 388 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de fond la pronunțarea sentinței urma să se expună asupra confiscării speciale de la inculpat, cu respectarea prevederilor art.106 alin.(2) lit.b) Cod penal, a contravalorii sumei de 450 euro din contul inculpatului Stîngu Samir în contul statului, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune, astfel, instanța de fond urma să ia măsuri pentru a asigura confiscarea acestora dacă asemenea măsuri nu au fost luate anterior.

Consideră astfel că, se ajunge la concluzia că, instanța de judecată avînd obligația de a decide asupra confiscării speciale de la inculpat, cu respectarea prevederilor art.106 alin.(2) lit.b) Cod penal, a contravalorii sumei de 450 euro din contul inculpatului Stîngu Samir în contul statului, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune și a cheltuielilor judiciare solicitate spre încasare din contul inculpatului, suma căroră a fost indicată în informația anexată la rechizitoriul cauzei penale, din care rezultă suma totală de 1026 lei, ori consideră apelantul că în caz contrar instanța urma să motiveze soluția trecerii cheltuielilor suportate în contul statului, din care motive cele descrise constituie temei de casare a sentinței din 17 iulie 2018.

În drept apelul este întemeiat în baza prevederilor art. art.400,401, alin.(1) pct.1), 402 alin.(1), 405, 415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală.

Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 octombrie 2018, a fost respins, ca inadmisibil apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul – Cebotari Vitalie, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel. Recurentul invocă că, instanța de apel neîntemeiat a declarat inadmisibil apelul procurorului, ori, prima instanță urma să indice în dispozitivul hotărârii sale soluția privind cheltuielile judiciare și confiscarea specială, însă instanța de apel a menționat că, acuzarea poate să se adreseze primei instanțe, potrivit art. 249-250 Cod de procedură penală.

*Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 martie 2019, s-a admis recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul -Vitalie Cebotari, s-a casat total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 octombrie 2018, în cauza penală, în privința lui Stîngu Samir ***** și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.*

Procedura de citare în instanța de apel a fost legal executată.

În ședința instanței de apel, *procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Cebotari Vitalie*, a susținut apelul declarat de procurorul în Oficiul Sud al Procuraturii Anticorupție – Anatolie Ciuleacu, solicitând admiterea apelului după cum este formulat.

În ședința instanței de apel, apărătorul inculpatului Stîngu Samir *****, *avocatul Chebac Dumitru*, a solicitat respingerea apelului declarat ca fiind nefondat cu menținerea sentinței atacate.

În ședința instanței de apel, *inculpatul Stîngu Samir ****** nu s-a prezentat, deși a fost legal citat despre data, locul și ora ședinței de judecată. Totodată, apărătorul inculpatului, avocatul Chebac Dumitru a comunicat instanței despre faptul că Stîngu Samir ***** cunoaște despre ședința de judecată însă din motive întemeiate ultimul este în imposibilitatea de a se prezenta.

Ascultînd opinia participanților la proces și conducîndu-se de prevederile legii, Colegiul judiciar a dispus examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului Stîngu Samir ***** a cărui interese sunt reprezentate de către avocatul ales.

Aprecierea instanței de apel.

Audiind participanții la proces, cercetînd probele administrate de instanța de fond și apreciîndu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de către procurorul în Oficiul Sud al Procuraturii Anticorupție – Anatolie Ciuleacu, casează parțial sentința Judecătoreiei Cahul (sediul Central) din 17.07.2018 în latura civilă și pronunță o nouă hotărîre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care se va dispune încasarea de la Stîngu Samir ***** în beneficiul statului a sumei 450 euro, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune și respingerea demersului procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului. În rest, celelalte dispoziții ale instanței urmează a fi menținute fără modificări.

În sprijinul concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

Conform art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, *„instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel”.*

Potrivit art. 415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.*

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate și n-au fost cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, așa cum nu au solicitat-o părțile.

Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute în art. 364¹ Cod de procedură penală al RM.

Astfel, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul judiciar constată că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Colegiul judiciar reține că, sentința primei instanțe a fost contestată de către acuzatorul de stat numai în partea ce ține de confiscarea specială și încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăția inculpatului, sentința nu a fost atacată.

Colegiul judiciar analizând sentința instanței de fond, prin prisma prevederilor art.100 alin.(4), 101 Cod de procedură penală, verificându-le sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel consideră că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului Stîngu Samir ***** în baza prevederilor de art. 326 alin.(1) Cod penal – după semnele: „, *traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*”.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În această ordine de idei, cu privire la apelul acuzatorului de stat privind latura încasării cheltuielilor de judecată stabilite pe cauza penală, inclusiv asupra confiscării speciale de la inculpat în condițiile art.106 alin.(2) lit.b) Cod penal, a contravalorii sumei de 450 euro din contul inculpatului Stîngu Samir ***** în contul statului, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune, Colegiul judiciar consideră parțial întemeiat apelul declarat de către acuzatorul de stat în partea confiscării speciale de la inculpat a sumei de 450 euro, în contul statului ca fiind bunuri rezultate din infracțiune, motiv pentru care solicitarea în această parte urmează a fi admisă, însă, v-a respinge capătul de cerințe privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1026 lei, din contul inculpatului Stîngu Samir ***** în beneficiul statului, din următoarele raționamente.

Potrivit textului apelului înaintat, procurorul în Procuratura Anticorupție, oficiul Sud – Ciuleacu Anatolie a invocat ca temei de casare în partea ce ține de neconfiscarea din contul inculpatului, Sfîngu Samir *****, în condițiile art. 106 alin. (2) lit. b) a sumei de 450 euro ca fiind bunuri rezultate din infracțiune și dispunerea confiscării speciale în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal din contul inculpatului a sumei de 450 euro.

Analizând cauza penală prin prisma temeiurilor invocate în cererea de apel, Colegiul judiciar constată că, instanța de fond la emiterea sentinței nu a ținut cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14) și art. 397 alin. (2), (5) Cod procedură penală, care prevăd că, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile de judecată, iar dispozitivul sentinței de condamnare pe lângă chestiunile enumerate la art. 395 și art. 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărârea cu privire la *confiscarea specială și dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor de judecată*.

Instanța de apel menționează că, potrivit art. 397 Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la confiscarea specială și dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Ori, în cazul când prima instanță nu a respectat prevederile art. 394 Cod de procedură penală, privind întocmirea sentinței, însă în fapt probele au fost cercetate, instanța de apel, casând sentința din acest motiv, va continua prin rejudecarea cauzei aprecierea tuturor împrejurărilor și, respectând normele procedurale (art. 393-397 Cod de procedură penală), va pronunța o nouă hotărâre conform ordinii stabilite pentru prima instanță.

Prin urmare, privitor la solicitarea apelantului procurorul în Procuratura Anticorupție, Oficiul Sud – Anatolie Ciuleacu în partea ce ține de neconfiscarea din contul inculpatului, Sfîngu Samir *****, în condițiile art. 106 alin. (2) lit. b) a sumei de 450 euro ca fiind bunuri rezultate din infracțiune și dispunerea confiscării speciale în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal din contul inculpatului a sumei de 450 euro, Colegiul judiciar constată că acesta își găsește confirmarea la judecarea apelului, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea confiscării speciale.

Potrivit art.106 Cod penal, alin. (1) *Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2).*

Alin. (2) *Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvîrșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.*

Alin.(4) *Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală.*

Prin bunuri rezultate din săvârșirea infracțiunii se înțeleg bunurile obținute prin efectuarea acțiunii care formează elementul material al infracțiunii săvârșite. Bunuri rezultate din infracțiune constituie orice avantaj economic obținut în urma săvârșirii infracțiunilor penale.

Colegiul judiciar consideră că instanța de fond, contrar prevederilor art. 397 pct.2) și pct.5) Cod de procedură penală care prevede că, *dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: 2) hotărîrea cu privire la confiscarea specială; 5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare*, a omis să se expună referitor la confiscarea specială în beneficiul statului a sumei de 450 euro, rezultate din infracțiune, deoarece sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri, astfel după cum prevede art.106 alin.(2) lit.b) Cod penal.

În susținerea celor expuse, Colegiul judiciar menționează că inculpatul Stîngu Samir *****, pînă la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște faptele invocate în rechizitoriu și că solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de noi probe, astfel rezultă cert că Stîngu Samir ***** a susținut că deține influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției Calificare a Conducătorilor Auto mun.Chișinău a Agenției Servicii Publice, responsabili de primirea probelor scrise și practice a examenului de calificare a conducătorilor auto și eliberarea ulterioară a permisului de conducere și contra sumei de 450 euro îi va putea determina pe aceștia să asigure susținerea cu succes de către Mocanu Gheorghe a examenului teoretic și practic la categoria auto „B” și „C”. Ca rezultat, Stîngu Samir ***** a pretins și a primit de la Mocanu Gheorghe mijloace bănești în sumă de 450 euro.

În acest sens, pretinderea și primirea sumei de 450 euro s-a consumat ca infracțiune și respectiv, confiscarea specială de la Stîngu Samir *****, a sumei pretinse de 450 euro este necesară, deoarece se încadrează potrivit prevederilor art. 106 alin. (1), (2) Cod penal, cu titlu de confiscare specială și trecută forțat și gratuit, în proprietatea statului.

Astfel, Colegiul judiciar menționează că, instanța de fond recunoscînd-ul vinovat pe inculpat în săvârșirea infracțiunii art.326 alin.(1) Cod penal, a omis să se expună cu privire la confiscarea specială a bunurilor (inclusiv valorilor valutare) rezultate din infracțiune în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (1), (2) Cod penal.

Totodată, Colegiul judiciar în susținerea poziției adoptate menționează că, obiectul infracțiunii nu se află la organul de urmărire penală și nici la partea vătămată, aceste circumstanțe nu împiedică faptul, ca contravaloarea acestora să fie trecute forțat în beneficiul statului, or, la aplicarea confiscării speciale urmează a se ține cont de faptul că, *făptuitorul a realizat latura obiectivă a infracțiunii*.

Raportînd la caz normele enumerate supra, instanța conchide că, confiscarea în contul statului a contravalorii a 450 euro în lei moldovenești, ca valori valutare rezultate în urma săvârșirii infracțiunii, nu afectează printr-un careva mod dreptul de proprietate menționat în art. 1

al Protocolului Adițional al CEDO, care prevede că orice persoană fizică sau juridică are dreptul de a-i fi protejate bunurile sale.

Nimeni nu poate fi privat de proprietate decât pentru cauza de utilitate publică în condițiile prevăzute de lege și de tratatele internaționale în vigoare. În accepțiunea Curții de la Strasbourg, textul articolului citat cuprinde în fapt 3 norme: 1. Enunță principiul respectării dreptului de proprietate; 2. Vizează și ipoteza privării dreptului de proprietate căreia îi impune însă anumite condiții; 3. Recunoaște statelor contractante de a consacra legislativ utilizarea bunurilor de către proprietar în acord cu interesul general.

În jurisprudența CEDO, aceasta a acceptat că ingerința statului în exercitarea dreptului de proprietate al particularilor, poate fi admisă prin prisma unui ordin de interes general, numai dacă se asigură un just echilibru între exigențele interesului general al comunității și imperativul respectării drepturilor individului. În special, trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat de orice măsură care privează o persoană.

Conform principiului menționat drepturile omului nu sunt absolute și exercitarea drepturilor unei persoane trebuie să fie apreciată în raport cu interesul public mai larg.

În cazul dat, instanța de apel reiterează că art. 8 CEDO prevede drept scop legitim pentru imixtiune de către agenții de stat în viața privată a persoanei, în domiciliu sau asupra corespondenței acestuia: securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, protejarea drepturilor și libertăților altor persoane, ceea ce persistă în cazul dat fiind urmărită prevenire faptelor penale.

Așadar, Colegiul judiciar în temeiul art. 106 alin. (2), lit. b) Cod penal consideră necesară și întemeiată confiscarea de la Stîngu Samir ***** în beneficiul statului suma de 450 euro ca valori valutare rezultate în urma săvârșirii infracțiunii, or aceste mijloace financiare au fost obținute de către inculpat în urma săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, fapt pentru care urmează a fi supuse confiscării speciale în beneficiul statului.

În această ordine de idei, instanța de apel stabilește că prin confiscarea specială a contravalorii a 450 euro în lei moldovenești, ca valori valutare rezultate în urma săvârșirii infracțiunii, se respectă principiul proporționalității între dreptul și libertatea persoanei garantate de lege și necesitatea efectuării acțiunii procesuale. Conform principiului menționat drepturile omului nu sunt absolute și exercitarea drepturilor unei persoane trebuie să fie apreciată în raport cu interesul public mai larg.

Colegiul judiciar concluzionează că infracțiunile prevăzute la art.326 Cod penal prezintă o amenințare tot mai gravă pentru preeminența dreptului, democrație și drepturile omului, subminând principiile bunei administrări, echității și justiției sociale, denaturând concurența, împiedicând dezvoltarea economică și periclitanț stabilitatea instituțiilor democratice și temelia morală a societății.

Astfel, art. 12 „Traficul de influență” al Convenției penale cu privire la corupție, adoptate la Strasbourg la 27 ianuarie 1999, stabilește: *fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri care se manifestă necesare pentru a stabili drept infracțiune, în conformitate cu dreptul său intern, atunci când actul a fost comis intenționat, fapta de a propune, a oferi sau a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat ca remunerare oricui care afirmă sau confirmă că este capabil să exercite o influență asupra luării deciziei de către oricare persoană vizată în articolele 2, 4-6 și 9-11 fie Convenției penale cu privire la corupție, fie că avantajul nedatorat este pentru el însuși sau pentru altcineva, precum și fapta de a solicita, a primi sau a accepta oferta sau promisiunea în calitate de remunerare pentru așa-numita influență, indiferent dacă influența a fost sau nu exercitată sau dacă afluența presupusă a produs sau nu rezultatul scontat.*

Sintetizând juridic cele menționate mai sus, Colegiul judiciar consideră că, contracararea fenomenului corupției a devenit o preocupare principală a comunității internaționale. Îngrijorările statelor aferente fenomenului menționat sunt materializate în norme juridice internaționale inclusiv în Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției și în Convenția penală privind corupția. Reglementările internaționale în domeniu impun statelor membre, inclusiv și Republicii Moldova contracararea fiecărui act de corupție apreciind efectele negative generate de corupție.

Subsecvent, Colegiul judiciar stabilește că confiscarea specială este necesară și proporțională scopului legii procesual penale.

Referitor la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1026 lei, Colegiul judiciar consideră neîntemeiat acest capăt de cerere și care urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 227 alin.(1) Cod de procedură penală, *cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.*

În conformitate cu prevederile art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, *cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.*

În această ordine de idei, Colegiul judiciar constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin efectuarea acțiunilor procesuale, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului și în această parte cerințele procurorului necesită a fi respinse.

Or, sumele de 996 lei cu titlu de salariu al procurorului și 30 de lei pentru hîrtie nu sunt specificate în alin. (2) al art.227 Cod de procedură penală, motiv pentru care cerințele de restituire a cheltuielilor de judecată necesită a fi respinse.

Totodată, potrivit art.100 alin.(2) Cod de procedură penală și art.6 par.2 al Convenției Europene, sarcina probațiunii este pusă în seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de „ prezumția nevinovăției”, stipulată la art.8 Cod de procedură penală.

Luând în considerare cele mai sus menționate, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție, oficiul Sud - Ciuleacu Anatolie, cu casarea parțială a sentinței instanței de fond, și pronunțarea unei noi hotărîri.

Călăuzindu-se de prevederile art.art.415-418, art.415 alin.(1) pct.2), Cod de procedură penală, Colegiul judiciar,

DECIDE:

Se admite apelul declarat de către procurorul în Procuratura Anticorupție, oficiul Sud – Ciuleacu Anatolie.

Se casează parțial sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central), din 17 iulie 2018 în ce privește latura civilă.

Se rejudecă cauza penală în privința lui Stîngu Samir ***** în latura civilă cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri după cum urmează:

Se încasează de la Stîngu Samir ***** în beneficiul statului suma de 450 euro, în monedă națională conform cursului valutar oficial al leului moldovenesc valabil la data executării sentinței. Se respinge ca neîntemeiat demersul procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare. În rest, sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central), din 17 iulie 2018 pronunțată în cauza penală privind învinuirea lui Stîngu Samir *****, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal se menține fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Pronunțarea deciziei integrale a avut loc în ședință publică la 10 iulie 2019, ora 15:00.

Președintele ședinței

de judecată:

Ruslan Petrov

judecător:

Serghei Pilipenco

judecător:

Natalia Bondarenco